

אלגודי _____

ע"י ב"כ עוה"ד תמר פלג-שריק

מהמוקד להגנת הפרט, רח' התנאים 12, ת"א 69209

טל': 03-6421859; פקס': 03-7440621

העותר

נ ג ד

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש ואח'

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466157; פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת כב' השופטת א' פרוקצ'יה מיום 26.1.07, מתכבדים המשיבים להגיש תגובתם לעתירה, כדלקמן.

מבוא

1. עניינה של העתירה בבקשת העותר כי בית המשפט הנכבד יורה על שחרורו של העותר ממעצר מנהלי. עוד מבקש העותר כי החומר החסוי הקיים בעניינו ייחשף.
2. העותר מוחזק במעצר מינהלי, מכוח צו מעצר מינהלי שניתן ביום 29.11.06, המורה על החזקתו של העותר במעצר מנהלי מיום 5.12.06 ועד 4.6.07. צו המעצר המינהלי שהוצא נגד העותר בוטל בערכאה ראשונה על ידי שופט משפטי של בית משפט צבאי, וערעור שהגישה התביעה הצבאית לבית המשפט הצבאי לערעורים התקבל. אולם, בכל הנוגע לתקופה שנקובה בצו, נקבע כי הצו יפקע ביום 4.3.07.
3. המשיבים יטענו כי דין העתירה להידחות, מכיוון שלא נפל כל פגם בהחלטות שהתקבלו בעניינו של העותר.

אלגודי _____

ע"י ב"כ עוה"ד תמר פלג-שריק

מהמוקד להגנת הפרט, רח' התנאים 12, ת"א 69209

טל': 03-6421859; פקס': 03-7440621

העותר

נ ג ד

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש ואח'

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466157; פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת כב' השופטת א' פרוקצ'יה מיום 26.1.07, מתכבדים המשיבים להגיש תגובתם לעתירה, כדלקמן.

מבוא

1. עניינה של העתירה בבקשת העותר כי בית המשפט הנכבד יורה על שחרורו של העותר ממעצר מנהלי. עוד מבקש העותר כי החומר החסוי הקיים בעניינו ייחשף.
2. העותר מוחזק במעצר מינהלי, מכוח צו מעצר מינהלי שניתן ביום 29.11.06, המורה על החזקתו של העותר במעצר מנהלי מיום 5.12.06 ועד 4.6.07. צו המעצר המינהלי שהוצא נגד העותר בוטל בערכאה ראשונה על ידי שופט משפטי של בית משפט צבאי, וערעור שהגישה התביעה הצבאית לבית המשפט הצבאי לערעורים התקבל. אולם, בכל הנוגע לתקופה שנקובה בצו, נקבע כי הצו יפקע ביום 4.3.07.
3. המשיבים יטענו כי דין העתירה להידחות, מכיוון שלא נפל כל פגם בהחלטות שהתקבלו בעניינו של העותר.

אלגודי _____

ע"י ב"כ עוה"ד תמר פלג-שריק

מהמוקד להגנת הפרט, רח' התנאים 12, ת"א 69209

טל': 03-6421859; פקס': 03-7440621

העותר

נ ג ד

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש ואח'

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466157; פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים

בהתאם להחלטת כב' השופטת א' פרוקצ'יה מיום 26.1.07, מתכבדים המשיבים להגיש תגובתם לעתירה, כדלקמן.

מבוא

1. עניינה של העתירה בבקשת העותר כי בית המשפט הנכבד יורה על שחרורו של העותר ממעצר מנהלי. עוד מבקש העותר כי החומר החסוי הקיים בעניינו ייחשף.
2. העותר מוחזק במעצר מינהלי, מכוח צו מעצר מינהלי שניתן ביום 29.11.06, המורה על החזקתו של העותר במעצר מנהלי מיום 5.12.06 ועד 4.6.07. צו המעצר המינהלי שהוצא נגד העותר בוטל בערכאה ראשונה על ידי שופט משפטי של בית משפט צבאי, וערעור שהגישה התביעה הצבאית לבית המשפט הצבאי לערעורים התקבל. אולם, בכל הנוגע לתקופה שנקובה בצו, נקבע כי הצו יפקע ביום 4.3.07.
3. המשיבים יטענו כי דין העתירה להידחות, מכיוון שלא נפל כל פגם בהחלטות שהתקבלו בעניינו של העותר.

רקע עובדתי

4. העותר יליד שנת 84, תושב יתיר.
5. העותר נעצר בעבר במעצר מנהלי מתאריך 3.2.04 ועד 4.4.04, על רקע מידע בטחוני שלילי שהצטבר נגדו.
6. לאחר שחרורו של העותר ממעצרו המנהלי, שב העותר לסורו, והצטבר נגדו מידע בטחוני שלילי נוסף, חמור ביותר, ועל כן, ביום 9.12.04 נעצר העותר והועבר למעצר מנהלי.
7. מעצרו המנהלי של העותר הוארך מעת לעת, בכל פעם לתקופה של 6 חודשים.
8. ביום 29.11.06 הורה המפקד הצבאי על הארכת מעצרו המנהלי של העותר מיום 5.12.06 ועד ליום 4.6.07, וזאת לפי הוראת סעיף 1 לצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1226), התשמ"ח – 1988. צו המעצר הוצא בגין היותו של העותר פעיל חמאס המסכן את ביטחון האזור.

העתק צו המעצר המנהלי מיום 29.11.06 מצורף ומסומן מש/1.

9. דיון בביקורת השיפוטית נערך ביום 10.12.06, והחלטה בביקורת השיפוטית ניתנה ביום 25.12.06. בית המשפט הצבאי בהחלטתו הורה על ביטולו של צו המעצר המנהלי. בית המשפט הצבאי בבוחנו את החומר קבע כדלקמן:

1. לאחר שמיעת הצדדים ועיון בראיותיהם בדק בית המשפט את השלכותיו של החומר החסוי על מסוכנותו העתידית של המשיב לחיי אדם.

2. בעניין זה מצא בית המשפט כי המשיב זמם לבצע פעילות צבאית קשה וחמורה שיש בה כדי לסכן חיי אדם.

3. מנגד עומדת למשיב העובדה כי הוא עצור למשך שנתיים ימים וכי מעצרו מתבקש ל-6 חודשים נוספים על סמך מידע שמקורו בתקופת תחילת מעצרו.

...
8. נראה לי כי חלוף הזמן יחד עם הערכת המסוכנות כפי שהיא עולה בין השורות מצדיקים את ביטולו של הצו. [ההדגשה הוספה, א.ס.]

10. החלטתו של בית המשפט הצבאי לשחרר את העותר - אשר "זמם לבצע פעילות צבאית קשה וחמורה שיש בה כדי לסכן חיי אדם" -- ממעצרו המנהלי נסבה כל כולה על הנימוק, כדלקמן.

11. בדו"ח תחקור שנערך לעותר, לאחר שסירב העותר למסור שמות של פעילים אותם הכיר, נאמר לעותר כי, כלשון הדו"ח: "כוונותיו אינן רציניות ולכן יאלץ לשאת את עונש המעצר כפי שתוכנן". ממשפט זה הסיק בית המשפט הצבאי, כי תכלית המעצר המנהלי של העותר היתה תכלית ענישתית וכי "צו שניתן למטרות ענישתיות אהת דינו להתבטל" (סעיף ג'7 להחלטה).

לפיכך, כאמור, החליט בית המשפט הצבאי להורות על שחרורו של העותר ממעצר מנהלי.

צילום החלטת בית המשפט הצבאי בביקורת השיפוטית מיום 25.12.06, מצורף ומסומן מש/2.

12. על החלטה זו ערערה התביעה הצבאית לבית המשפט הצבאי לערעורים, ביום 27.12.06.

בערעורה של התביעה הצבאית נטען, כי לא היה כל מקום להתערב בהחלטתו של המפקד הצבאי, זאת לאור החומר החמור הקיים בעניינו של העותר. בנוסף נטען, כי מעצרו המנהלי של העותר לא היתה בעבר ואינה כיום לתכלית ענישתית, כפי שקבע בית המשפט הצבאי, אלא היא נועדה למנוע סכנה עתידית מהעותר, לו ישוחרר.

צילום הערעור של התביעה הצבאית מיום 27.12.06, מצורף ומסומן מש/3.

13. בית המשפט הצבאי לערעורים, בהחלטתו מיום 16.1.07, קיבל את הערעור, בקובעו כדלקמן:

"דומה כי לא נפלה כל מחלוקת אצל הערכאות השונות אשר זנו בעניינו של המשיב, כי אכן מדובר במי אשר זמם לבצע פעילות צבאית קשה וחמורה אשר היה בה כדי לסכן חיי אדם. בעבר קבע בית המשפט כי מדובר בפעילות במסגרת החמאס וזרועותיו, וכי המשיב היה בעל נכונות לבצע פעילות אסורה ומסוכנת. על כל אלה יאמר, כי אין זו הפעם הראשונה שבה הוא נעצר.

...

חרף הערכת מסוכנותו של המשיב, מצא בית המשפט קמא, כי מה שהיה איננו עוד וכי אותה מסוכנות על פיה נעצר מלכתחילה אין לה כל אחיזה במציאות ולכן יש לשחרר את המשיב. אגב כך, תלה בית משפט קמא את החלטתו בהערה אשר מצא בחומר הגלוי לפיה ניתן היה ללמוד כי כוחות הביטחון מבקשים להעגיש את המשיב על מעשיו שבעבר וחורגים בכך מהתכלית הראויה של המעצר המנהלי אשר עליה שקוד בית המשפט.

באשר להערכת מסוכנותו של המשיב טבור אני, כי לנוכח החומר החסוי אשר עמד לפני בית המשפט בעבר ולנוכח החומר החסוי אשר

עדיין קיימת מידה לא מבוטלת של מסוכנות, אשר מהייבת את המשך מעצרו גם כיום. אין כל ספק כי, כי לזמן יש משקל בפני עצמו אשר יכול להעיד על פקיעת המסוכנות ועל משקלן הנמוך של הראיות שנאספו בהקשר זה. אולם, במקרה דנן סבור אני, כי שגה בית המשפט משקבע כי הזמן לכך בתיק זה אכן הגיע. אמנם, כל שינוי בראיות לא היה בתיק. ברם, המצב הביטחוני בשטח איננו קל והוא משתנה מעת לעת. גם הערכת המסוכנות של המשיב הייתה מיוחדת במינה כבר מלכתחילה, שכן ביקש המשיב לבצע פעולה קשה אשר היה בה כדי לפגוע בחירותם של אחרים ואשר חייבו את מעצרו המנהלי המידי. בית המשפט העניק בעבר למשיב הזדמנות פז לחדול מפעילות מסוכנות זו, אולם ככל שעולה מן החומר שלפניי המשיב לא השכיל למשוך ידו ממעשים אלו.

...בוודאי מצטרף אני להסתייגותו של השופט דלמטה על "תכלית ענישתית" זו, אולם, העמדתם כגורם מרכזי לשחרור, אינה ראויה ובוודאי שאינה משרתת את האינטרס הציבורי." [ההדגשות הוספו, א.ס.]

14. בסופו של יום קיבל בית המשפט הצבאי לערעורים את ערעורה של התביעה הצבאית, אך הורה כי הצו יפקע ביום 4.3.07.

צילום החלטת בית המשפט הצבאי לערעורים מיום 16.1.07, מצורף ומסומן מש/4.

15. נגד החלטה זו מכוונת העתירה דכאן.

16. להשלמת התמונה יצוין, כי העותר נחקר ביום 16.10.06, והכחיש את כל המיוחס לו.

צילום הודעתו של העותר מיום 16.10.06 מצורף ומסומן מש/5.

עמדת המשיבים

17. המשיבים יטענו, כי לא נפל כל פגם בהחלטת המפקד הצבאי להוציא נגד העותר צו מעצר מנהלי, ומשכך אין כל מקום להתערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטה. המשיבים יטענו, כי עיון בחומר החסוי שהוצג במהלך הביקורת השיפוטית ובמהלך הערעור לבית המשפט הצבאי לערעורים מלמד כי העותר עירב את עצמו בפעילות צבאית קשה וחמורה במסגרת ארגון הטרור - חמאס, ואשר קיימת הצדקה מלאה לעוצרו במעצר מנהלי.

מטבע הדברים, לא נוכל לפרט מעבר לכך במסגרת הודעה גלויה זו אך מובן כי ניתן יהיה להציג את החומר החסוי לעיני בית המשפט הנכבד, במעמד צד אחד, אם יסכים לכך העותר.

18. עוד נציין, כי המפקד הצבאי מודע למשך הזמן בו נתון העותר במעצר מנהלי ושיקול זה נשקל אף הוא במסגרת שיקוליו עובר להחלטה על הארכת מעצרו המנהלי של העותר. אולם, בנסיבות עניינו של העותר ולאור החומר הבטחוני השלילי החמור הקיים בעניינו, המשיבים סבורים כי הסכנה הנשקפת מהעותר לשלום הציבור ולבטחונו עדין רבה, ועל כן אין כל מקום להתערב בהחלטתו לעצור את העותר במעצר מנהלי, ואין כל מקום להתערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטה.

19. אך מובן, כי התכלית שביסוד מעצרו המנהלי של העותר – ככל מעצר מנהלי אתב. – הינה מניעת סכנה עתידית הנשקפת מהעצור. אמנם, בתחקור שנערך לעותר נאמר לו כי "יאלץ לשאת את עונש המעצר כפי שתוכנן" – ואין חולק כי דברים אלו לא היו צריכים להיאמר – אך מכאן ועד למסקנה כי כל תכליתו של המעצר הינה ענישתית, המרחק רב ביותר. הדברים באים אף לידי ביטוי בהחלטתו של בית המשפט הצבאי לערעורים, אשר קבע כי "העמדתם (של התכלית הענישתית, א.ס.) כגורם מרכזי לשחרור, אינה ראויה ובוודאי שאינה משרתת את האינטרס הציבורי".

20. לאור האמור, יבקשו המשיבים מבית המשפט הנכבד לדחות את העתירה.

היום, כ"ג שבט תשס"ז

11 פברואר 2007

אבינעם סגל-אלעד

עוזר לפרקליט המדינה